

[GOMONLIWY *ai*

N pl m pers gomonliwi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wszczynający zamieszanie, kłóliwy, zbyt pewny siebie: od której [wątroby] żyłami do ńercá y do części inńzych wńzytkich krew idzie [...]. Bo áćci chćieli/ áby krwi y żyłam ńerce początkiem było/ ále to gomonliwi ludzie/ kthórzy tu ftanáć muńzą/ kiedy ńpytamy/ człowiek áza nie pokarmem żywot pońila? OczkoPrzymiot 346.

MK